

عنوان مقاله:

دعا و نقش آن در رسیدن به مقام قرب الی الله

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

خدیجه ضیایی - دانشجوی دکتری تفسیر تطبیقی، جامعه المصطفی العالمیه، حوزه شهید بنت الهدی

خلاصه مقاله:

دعا در قرآن و مکتب اهل بیت (ع) از نعمت های ارزشمند الهی است که آثار و برکات ارزشمندی به همراه دارد؛ که از جمله آن می توان آن را راهی برای شناخت و رسیدن به خداوند قلمداد نمود. به همین خاطر این نوشتار با بهره گیری از آیات نور بخش قرآن و روایات اهل بیت معصومین (ع) و با روش منطقی و تحلیلی، در صدد ارتباط میان دعای نیایشگران و رسیدن او به مقام عبودیت و نزدیکی به خداوند است. بدین منظور پس از بررسی واژه دعا در قرآن و روایات، فلسفه آن که همان نزدیکی به غنی ترین موجود هستی است، مطرح می گردد. سپس مبانی این اصل مهم عبادی که به فلسفه آن نیز مرتبط است، با استدلال نقلی و عقلی بیان می شود که در آن مبانی نیز پرستش و قرب به پروردگار نهادینه شده است و سپس سیر رسیدن انسان به مقام قرب الهی به تصویر کشیده خواهد شد. در پایان به یافته های مهمی دست خواهیم یافت که برای رسیدن به مقام والای قرب الی الله بایستی پیوسته یاد خدا را در دل زنده نگه دارد. این امر موجب می شود فکر و اندیشه او دائما به سوی معبود به پرواز درآید و سپس عشق و محبت الهی در وجود او شکل گرفته و در نهایت شیرینی و حلاوه قرب الهی را چشیده و به مقام قرب الهی نائل گردد.

کلمات کلیدی:

دعا، قرب الی الله، ذکر خدا، نیایش، تقرب الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697506>

